

Arrest

nr. 110 451 van 23 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 april 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 juni 2013 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat P. MEULEMANS, en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 17 februari 1977.

Op 19 november 2012 legt de verzoekende partij een verklaring van wettelijke samenwoning af met haar partner L.M.

Eveneens op 19 november 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als partner in een duurzame relatie.

Op 18 april 2013 wordt aan de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) uitgereikt. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het .grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19.11.2012 werd ingediend door:

Naam: J. (...)

Voorna(a)m(en): D.D. (...)

Nationaliteit: Gambia

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: Serrekunda

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-Foto's: op de foto's worden datums weergegeven, deze variëren van 2010, 2011 en 2012, Aan de hand van deze foto's kan vastgesteld worden dat betrokkenen elkaar twee jaar kennen. Echter, op basis van de voorgelegde foto's kan niet worden vastgesteld dat betrokkenen elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betroffen.

- Verklaringen op eer door derden en door betrokkenen zelf: Deze verklaringen op eer door derden en door betrokkenen zelf kunnen niet in overweging genomen worden als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie gezien ze niet getoetst kunnen worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Op 1 juni 2013 dient de verzoekende partij opnieuw een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met L.M.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 40ter en 43 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de beginselen van behoorlijk bestuur, van het redelijkheids- en het rechtszekerheidsbeginsel, van de gezinsherenigingsrichtlijn, van de artikelen 8 en 15 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet. Uit de bewoordingen van het middel blijkt dat zij tevens artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 geschonden acht.

Het middel luidt onder meer als volgt:

“Aangezien de beslissing niet alleen kennelijk en onredelijk is doordat zij in strijd is met de geleverde bewijzen en waarbij in de beslissing ook uitdrukkelijk werd gesteld : “aan de hand van deze foto's kan vastgesteld worden dat betrokkenen elkaar twee jaar kennen” en alle feitelijke elementen maar ook doordat verweerster meer voorwaarden toevoegt aan de wettelijke bepalingen van artikel 40 ter, gezien

de Europese Commissie dd 2 juli 2009 in toepassing van het Richtlijn 2004/38/EC duidelijk heeft gesteld dat het bewijs vrij is en met alle aspecten rekening dient gehouden te worden :

"Personen die rechten afleiden uit de Richtlijn uit hoofde van een duurzaam partnerschap kunnen verplicht worden om bewijzen aan te brengen dat zij partner zijn van een EU burger en dat de relatie duurzaam is. Dat bewijs mag aangebracht worden met elk gepast middel"

"De vereiste van duurzaamheid van de relatie moet bekeken worden in het licht van het doel van de Richtlijn om de eenheid van de familie in de brede zin te behouden.

Nationale regels betreffende de duurzaamheid van het partnerschap kunnen als criterium verwijzen naar een minimumperiode waarbinnen een partnerschap als duurzaam kan beschouwd worden. Hoewel, in dat geval moeten de nationale regels ook voorzien dat andere relevante gegevens in rekening kunnen gebracht worden"

Dat inderdaad als duurzaam wordt beschouwd volgens RS en RL een relatie die minstens twee jaar duurt of indien kan aangetoond worden dat de partners één jaar onafgebroken hebben samengeleefd, én dit voorafgaand aan de aanvraag.

Dat gezien de aanvraag is ingediend op 19 november 2012 en de foto's met begin datum starten op 8 juli 2010 (ogenblik dat de partners samen op uitstap waren naar de Kempense Meren) het bewijs daadwerkelijk is geleverd.

Dat zelfs aan de hand van de foto's kan vastgesteld dat het zeker niet om een relatie ging die pas gestart was. De duurzaamheid blijkt zelfs uit de periodiek genomen foto's.

Dat zij elkaar leerden kennen op 18 april 2010.

Dat trouwens ook de omzendbrief van 30 september 1997 enkel voorziet :

Het duurzame karakter van de relatie dient door de aanvragers te worden bewezen. Dit bewijs kan bestaan uit betrouwbare getuigen, een gemeenschappelijke huishouding, de samenwoning, fotografisch materiaal, facturen en dergelijke.

Dat dit bewijs niet alleen werd geleverd wat blijkt uit de aan verzoeker afgeleverde bijlage 19 ter maar ook door het feit dat de woonstcontrole op 6 november 2012 positief werd bevonden waarna de officiële verklaring van samenwoning werd afgeleverd op 19 november 2011 waarin uitdrukkelijk werd toegevoegd (na een grondige analyse door de gemeente) dat " de volgende documenten werden overgelegd'... "bewijzen stabiel karakter van de relatie" ?

Dat dit immers blijkt uit het feit dat diezelfde dag de officiële verklaring van samenwoning werd afgeleverd (nl op 19 november 2012) ingevolge de positieve woonstcontrole op 6 november 2012.

Dat de gemeente Heist o/d Berg per fax verweerder van deze positieve controle op de hoogte heeft gesteld op 8 november 2012.

Aangezien de beslissing bovendien onredelijk is en elke vorm van rechtszekerheid hierbij wordt miskend nu verzoeker, zoals gevraagd uiterlijk op 18 februari 2013, de "ziektkostenverzekering van de Belg en gezinsleden " af te leveren doch uiteindelijk vooralsnog de aanvraag werd afgewezen door verweerder terwijl bij een eerste toetsing door de gemeente de indruk werd gewekt dat het dossier (uitgenomen het document van de ziektekostenverzekering) volledig was.

Aangezien tevens in de betreden beslissing ten onrechte wordt gesteld :

"Deze verklaringen op eer door derden en door betrokkenen zelf kunnen niet in overweging genomen worden als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie gezien ze niet getoetst kunnen worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid" terwijl deze verklaringen juist volstrekt in overeenstemming zijn met het foto dossier dat werd voorgebracht en een relatie bewijst van 2010 tot en met minstens 2012

Aangezien de documenten die werden aangebracht bij de gemeente Heist o/d Berg o vlak van de duurzaamheid van de relatie maw meer dan volledig waren :

- verklaringen van verzoeker en zijn partner (stuk 4 en 5)
- Verklaring van de heer en mevrouw E.D. (...) en A.V. (...) met paspoort(stuk 6)
- Verklaring van de heer A.D. (...) met paspoort(stuk 7)
- Verklaring S.F. (...) met paspoort (stuk 8)

-een volledig foto dossier van foto's vanaf 8 juli 2010 tot en met 22 september 2012, hetwelk de verwerende partij zelfs niet in twijfel trekt in de bestreden beslissing (stuk 9 tot en met stuk 17).

Dat hierdoor duidelijk artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet wordt geschonden gelet op het bestaande gezinsherenigingsrichtlijn 2004/38/EC alsook de omzendbrief van 30 september 2013 zodat kennelijk onredelijk (in strijd met de voorliggende bewijzen) een beslissing wordt genomen die minstens geen rekening houdt met de beginselen van behoorlijk bestuur (zoals het rechtszekerheidsbeginsel)

Dat immers het voor een rechtsonderhorige op die wijze absoluut onmogelijk wordt om te begrijpen waarom hij wordt afgewezen indien enerzijds wordt toegegeven dat de fotos van 2010 tot en met 2012 voorliggen én betrokkene elkaar twee jaar kennen maar anderzijds er wordt getwijfeld aan de duurzaamheid, die blijkt uit verklaringen van Belgische burgers en in overeenstemming zijn met de foto's én de vaststellingen van de politie van heist o/d Berg.

*Dat hierdoor ook artikel 1 van de motiveringsplicht in bestuurszaken wordt geschonden
Dat hierdoor rechtsonderhorigen in dezelfde toestand geplaatst een andere beslissing bekomen indien foto's worden aangenomen, de relatie als zijnde twee jaar bestaand wordt erkend maar toch het verblijf wordt afgewezen.*

Dat Uw Raad er toezicht op dient te houden of het gaat om een kennelijk onredelijke beslissing terwijl deze beslissing zelfs tegenstrijdig is.

Dat hoe dan ook uit het foto dossier blijkt dat verzoeker en zijn partner onbetwistbaar voorafgaand aan de aanvraag elkaar minstens 45 dagen hebben ontmoet nu de aanvraag is ingediend op 19 november 2012 en zij zelfs samenwonend waren sedert 11 augustus 2012 (met positieve woonstcontrole) en de foto's toch wel heel duidelijk zijn.

Dat zulks niet alleen de rechtszekerheid schendt maar ook artikel 10, 11 en 191 van de Grondwet dat van toepassing is op de vreemdelingen die in ons Rijk verblijven.

Dat het verblijf van verzoeker immers legaal was tot en met de datum van weigering (18 april 2013) door de verwerende partij.

Aangezien ondanks de oprechtheid van de foto's (die door de verwerende partij) niet in twijfel werden getrokken in de bestreden beslissing) de verklaringen van 4 vrienden van Belgische origine wel in twijfel (zonder motivering) worden getrokken gezien de verwerende partij in haar beslissing stelt : "deze verklaringen op eer door derden en door betrokkenen zelf kunnen niet in overweging genomen worden als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie gezien ze niet getoetst kunnen worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid".

Dat niet alleen een kopij van de paspoorten van deze vrienden werd gevoegd maar ook zijn de verklaringen perfect in overeenstemming met de foto's en de verklaring op eer van verzoeker en zijn partner.

Dat aldus hier opnieuw de beslissing kennelijk onredelijk is en een bestuur in dezelfde omstandigheden geplaatst met deze elementen zeker niet tot deze motivering was gekomen.

Dat trouwens, louter ten overvloede, en niet als nieuwe elementen te beschouwen (aangezien de thans bijgebrachte stukken een aanvulling zijn op de verklaringen die volstrekt ten onrechte in twijfel worden getrokken) verzoeker en zijn partner heeft geoordeeld bijkomende stukken te voegen die het bewijs leveren van de oprechtheid van de voordien ingediende bewijsmiddelen.

Dat inderdaad kan verwezen worden naar stuk 18 tot en met 32 waaruit blijkt dat de aanvankelijk ingediende verklaringen binnen de vereiste periode wel degelijk als oprecht konden beschouwd worden en waaraan verzoeker en zijn partner zelfs niet diende te twifelen gelet op de politionele vaststellingen door de Politie in haar onderzoek naar de duurzame relatie en samenwoning op 6 november 2012 en de foto's waaraan ook de verwerende partij niet twijfelde.

Dat trouwens U Voorzitter deze stukken steeds in aanmerking kan nemen om de ingediende stukken in eer en geweten te beoordelen.

Dat trouwens voor DVZ voldoende administratieve sancties voorhanden zijn om het verblijf in te trekken indien naderhand vooralsnog zou komen vast te staan dat de relatie niet (meer) duurzaam zou zijn.

Aangezien tot slot in de bestreden beslissing geen belangen afweging wordt gemaakt conform artikel 8 van het EVRM zodat deze bepaling wordt geschonden terwijl o.m. door het arrest Chorfi van het Hof van Straatsburg werd beslist dat artikel 8 van het E.V.R.M. het gezinsleven op zich beschermd.

Zie Hof Mensenrechten, arrest Chorfi/België van 7 augustus 1996, T.V.R. 1997, nr. 3, 230-243, Liga 1996, afl.5-8, 26 Zie Hof Mensenrechten, arrest Berrehag/Nederland van 21 juni 1988, Publ.Cour Eur. D. H., Serie A, vol. 138 § 21

Dat deze schending immers zowel door hoven, rechtbanken als administratieve rechtscolleges dient afgewogen te worden met respect voor de private gezinsbelangen en de publieke belangen waarbij de verwijdering in proportie dient te staan van het mogelijk nadeel dat een staat kan ondergaan indien zij hiertoe niet zou overgaan.

Zie Hof voor de Rechten van de Mens dd 22 april 2004, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, jaargang 2004 blz 267 inzake Radovanovic / Oostenrijk

Dat de rechtspraak duidelijk is nl niet het uitzettingsbeleid op zich wordt beoordeeld maar wel het juiste evenwicht tussen het nagestreefde doel en het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgd recht

Zie Hof voor de Rechten van de Mens dd 21 april 2005, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, jaargang 2005, blz 159 inzake Muslim/ Turkije

Dat ook in het gezinsherenigingsrichtlijn nl 7 Richtlijn 2003/86/EG resp. artikel 28 Richtlijn 2004/38/EG en artikel 40 ter wordt verwezen naar de belangenafweging.

(...)

Dat derhalve de bestreden beslissing absoluut dient vernietigd te worden."

2.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota:

“Verzoeker stelt een schending voor van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, van de artikelen 40ter en 43 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 8 en 15 van het EVRM, van de gezinsherenigingsrichtlijn en van de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet»

Hij betoogt dat de verwerende partij meer voorwaarden toevoegt aan de wetsbepaling artikel 40ter van de vreemdelingenwet, gezien conform' de richtlijn 2004/38/EG het bewijs vrij is en met alle aspecten rekening gehouden moet worden. Aangezien de aanvraag werd ingediend op 19 november 2012 en de eerst foto's dateren van 8 juli 2010, blijkt volgens verzoeker dat hij en “zijn partner sinds één jaar onafgebroken hebben samengeleefd. Hij wijst op de positieve woonstcontrole d.d. 6 november 2012, waarna op 19 november 2012 een verklaring van samenwonen werd afgeleverd. Volgens hem werd het rechtszekerheidsbeginsel geschonden, doordat hem verzocht werd om een ziektekostenverzekering over te maken terwijl de aanvraag afgewezen werd. Hij ging er vanuit dat zijn dossier volledig was. Tenslotte stelt hij dat bij het nemen van de beslissing geen belangenafweging werd gemaakt.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat artikel 40bis, §2, 2° van de vreemdelingenwet, op basis waarvan verzoeker een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft aangevraagd als partner duurzame relatie, het volgende bepaalt:

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen : a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch of via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen ;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

Het komt aan verzoeker, in zijn hoedanigheid van vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een partnerschap met een burger van de Unie wenst te beroepen, zelf toe om, met alle middelen van recht, het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen. Verzoeker diende aan te tonen dat hij en zijn partner een relatie hebben van tenminste twee jaar, dat ze elkaar in die periode minstens 3 keer hebben ontmoet voor een minimum van totaal 45 dagen of dat zij één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat ze een gemeenschappelijk kind hebben.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag enkele getuigenverklaringen en foto's voorlegde.

In de bestreden beslissing werd het volgende gesteld:

" (...)

Foto's: op de foto's worden datums weergegeven r deze variëren van 2010, 2011 en 2012. Aan de hand van deze foto's kan vastgesteld worden dat betrokkenen elkaar twee jaar kennen. Echter, op basis van de voorgelegde foto's kan niet worden vastgesteld dat betrokkenen elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betroffen.

- Verklaringen op eer door derden en door betrokkenen zelf: deze verklaringen op eer door derden en door betrokkenen zelf kunnen niet in overweging genomen worden als voldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie gezien ze niet getoetst kunnen worden op hun feitelijkheid en waarachtigheid.

Er is bij gevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. (...)

De verwerende partij merkt op dat dit op geen enkele wijze een kennelijk onredelijke vaststelling is en kan dienaangaande verwijzen naar volgende rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

"Bij gebreke aan een wettelijke bewijsregeling is het bewijs van het vervuld zijn van de voorwaarden voor een verblijf van meer dan drie maanden vrij en rust de bewijslast daartoe op de aanvrager. Deze vrije feitenvinding en ~ appreciatie impliceert dat de bevoegde administratieve overheid discretionair oordeelt of verzoeker het bewijs van de voorwaarden voor een verblijf van meer dan drie maanden levert. Aldus kan de bevoegde overheid in het raam van de uitoefening van deze ruime appreciatiebevoegdheid en zonder dat de regelgeving dit uitdrukkelijk stelt of oplegt, rechtmatig het voldaan zijn aan de wettelijke voorwaarden voor een verblijf van meer dan drie maanden afleiden uit de daartoe relevante stukken, verklaringen en dergelijke meer, die het bestuur zelf bepaalt en de

overlegging ervan vereist. Op de uitoefening van deze discretionaire bevoegdheid houdt de Raad het hiervoor omschreven wettigheidstoezicht. Het komt de Raad niet toe om de bewijswaarde en de pertinentie van voornoemde stukken te beoordelen omdat de feitenappreciatie toekomt aan verweerder (RvS 17 juni 2002, nr. 107.903). Het is aan verzoeker om de vereiste objectieve stukken bij te brengen indien hij meent in aanmerking te komen voor een verblijfsrecht en het is niet de taak van de gemachtigde van de staatssecretaris om de verklaringen van derden te weerleggen. Verzoeker toont niet aan dat het motief dat de verklaringen van derden niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen worden getoetst, onjuist of kennelijk onredelijk is. Het loutere gegeven dat verzoeker het niet eens is met de opgegeven motieven van de bestreden beslissing kan niet leiden tot de nietigverklaring van de beslissing, (zie RVV, arrest nr. 65 732 van 24 augustus 2011)

Met betrekking tot de foto's, die dateren van 2010, 2011 en 2012, kon enkel afgeleid worden dat verzoeker en zijn partner elkaar sinds 2010 kennen, doch niet dat zij sinds die periode zouden samenwonen. Verzoeker kan dit niet betwisten.

Het loutere feit dat alle documenten werden overgemaakt zodat het dossier volledig is, houdt geenszins in dat de documenten afdoende zijn om het bestaan van een duurzame relatie aan te tonen. Een schending van het rechtszekerheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Verzoeker toont niet aan in welke mate de beslissing een schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

Artikel 8 EVRM waarborgt de eerbiediging van het recht op gezinsleven en de niet-inmenging van enig openbaar gezag bij de uitoefening van dat recht. Doch, artikel 8 EVRM is geen absoluut recht en staat een rechtmatige toepassing van de vreemdelingenwet niet in de weg (zie ook Raad van State nr. 99.581 d.d. 09.10.2001 en Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 1493 d.d. 30.08.2007).

Artikel 8 EVRM kan niet worden uitgelegd als zou er in hoofde van de verwerende partij een algemene verplichting bestaan om verzoeker te gedogen op het grondgebied, enkel omwille van het feit dat hij een relatie zou hebben met zijn partner.

De artikelen 40 e.v. van de vreemdelingenwet hebben tot doel een wettelijk kader te scheppen binnen hetwelk het in artikel 8 EVRM vervatte recht kan worden uitgeoefend (zie ook Raad van State nr. 140.105 d.d. 02.02.2005 en Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 1493 d.d. 30.08.2007).

Verzoeker wist of behoorde te weten dat hij niet op legale wijze in het land kon verblijven indien zijn aanvraag om tot een verblijf van meer dan drie maanden te worden toegelaten werd afgewezen (cf. EHRM 28 mei 1985, nrs. 9214/80, 9473/81, 9474/81, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk).

Verzoeker laat na aan te tonen op welke wijze de correcte toepassing van de vreemdelingenwet een niet-toegelaten inmenging in zijn privé - en gezinsleven zou uitmaken.

De bestreden beslissing heeft voorts niet tot gevolg dat verzoeker enig verblijfsrecht ontnomen wordt. Onder deze omstandigheden valt de eventuele scheiding van het gezin niet onder de verantwoordelijkheid van de Belgische overheden (EHRM 20 maart 1991, 15.576/89, Cruz Varas/Zweden; RvS 4 maart 2002, nr. 104.270 en cfr. M. VAN DE PUTTE, "Straatsburg gaat vreemd", T.Vreemd.1994, 3-16).

Bovendien houdt de bestreden beslissing geen absoluut verbod in om het Belgisch grondgebied binnen te komen en er te verblijven, verzoeker dient evenwel te voldoen aan de door de Vreemdelingenwet opgelegde binnenkomst- en verblijfsvereisten (zie ook R.v.St. nr.170.806 dd. 04.05.2007, R.v.v. nr. 4.070 dd. 27.11.2007).

Verzoeker toont ook niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan ontwikkelen (RvS 28 oktober 2008, nr. 187.393).

Verzoeker laat na in concreto aannemelijk te maken dat een correcte toepassing van de wetgeving een disproportionele inmenging in zijn familiaal leven zou uitmaken en dat zijn private belangen dienen te primeren op de door de verblijfsreglementering beschermde belangen (RvS, 12. januari 2005, nr. 139.107). De verwerende partij is derhalve van oordeel dat er geen sprake is van een schending van het artikel 8 EVRM.

Het enig middel is ongegrond."

2.3. Gelet op het middel bekritiseert de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk en voert zij onder meer de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

Zij stelt dat de foto's die zij bij haar aanvraag voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie voegde en waarvan de eerste zouden dateren van 8 juli 2010 wel degelijk het bewijs van een duurzame relatie vormen dat voldoet aan de wettelijke bepalingen, gelet op het feit dat de aanvraag werd ingediend op 19 november 2012. Ook stelt zij dat "zij zelfs samenwonend waren sedert 11 augustus 2012 (...) en de foto's toch wel heel duidelijk zijn" en "de duurzaamheid blijkt zelfs uit de

periodiek genomen foto's" en "Dat gezien de aanvraag is ingediend op 19 november 2012 en de foto's met begin datum starten op 8 juli 2010 (ogenblik dat de partners samen op uitstap waren naar de Kempense Meren) het bewijs daadwerkelijk is geleverd."

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen luidt als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

*– de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;
(...)"*

De bestreden beslissing is aldus eveneens gegrond op artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) Bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

-indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

-ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

-ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

(...)"

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ter staving van het bestaan van een duurzame en stabiele relatie zoals omschreven in artikel 40bis van de vreemdelingenwet verschillende foto's voorlegde. De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing omtrent de voorgelegde foto's, hetgeen steun vindt in het administratief dossier, dat "deze variëren van 2010, 2011 en 2012", en dat "Aan de hand van deze foto's kan vastgesteld worden dat betrokkenen elkaar twee jaar kennen.", waaruit kan afgeleid worden dat de verwerende partij niet betwist dat de verzoekende partij haar partner meer dan twee jaren kent. De daaropvolgende motivering in de beslissing, namelijk dat "op basis van de voorgelegde foto's [...] niet [kan] worden vastgesteld dat betrokkenen elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben", is hier geheel mee in tegenspraak. Het staat buiten twiifel dat de verzoekende partij, gelet op de verschillende tijdstippen (verschil in jaren volgens de bestreden beslissing zelf) waarop de foto's werden genomen, wel degelijk aantoonde dat zij haar partner gedurende de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag voor een verblijf van meer dan drie maanden minstens drie maal heeft ontmoet.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij op 19 november 2012 met haar Belgische partner een verklaring van wettelijke samenwoning aflegde in de gemeente Heist-op-den-Berg. Ook bevat het administratief dossier een attest van samenstelling van gezin op 23 november 2012, waaruit blijkt dat de verzoekende partij samenwoont met haar partner te Heist-op-den-Berg. Op 1 juni 2013 dient zij opnieuw een aanvraag in voor een verblijfskaart in functie van haar partner, waarbij zij nog steeds hetzelfde adres opgeeft in Heist-op-den-Berg. Er is een positieve woonstcontrole in het dossier. Uit deze elementen blijkt dat de verzoekende partij en haar partner al meer dan 45 dagen samenwonen zodat de verzoekende partij terecht stelt dat ook aan de voorwaarde van elkaar 45 dagen ontmoet te hebben is voldaan.

Gelet op het geheel van voorgaande elementen dient te worden besloten dat ook het motief dat niet kan worden vastgesteld dat de ontmoetingen tussen verzoekende partij en haar partner in totaal minstens 45 dagen betreffen niet strookt met de elementen van het administratief dossier. De verwerende partij gaat in de nota aan deze vaststelling voorbij. Ter terechtzitting hierop gewezen stelt de verwerende partij zich te gedragen naar de wijsheid.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat uit de elementen van het administratief dossier in samenlezing met de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij haar partner sedert ten minste twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal heeft ontmoet en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of langer hebben geduurd, hetgeen de wettelijke voorwaarden zijn om aanspraak te maken op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk. Nu de verzoekende partij het bestaan van een duurzame en stabiele relatie hardmaakt, toont zij de schending aan van de motiveringsplicht in samenlezing met artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Anders oordelen is kennelijk onredelijk. Dit onderdeel van het middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 april 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend dertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN